

НОВИ САД

НЕКАД И САД

NOVI SAD

THEN AND NOW

*„Студио Бечкерек“, Нови Сад
„Studio Bečkerek“, Novi Sad*

Трї слободе

Данашњи Трг Слободе настао је на простору до жупне цркве имена Маријиног. Насупрот цркве некада се ту налазила кућа Петера Ференција, месара и сточарског трговца. Градски магистрат је откупио његову кућу 1786. године и у њу привремено сместио администрацију. На тргу се налазио градски пијачни кантар на чијем ће месту касније бити подигнут споменик Светом Тројству. Све до деведесетих година XIX века на тргу се налазила пијаца. На месту где се некада налазио дом ЈНА била је кућа првог градског капетана Саве Николића која је касније постала чувена кафана *Зелени венац*.

Liberty Square

Today's Liberty Square was created in the area next to the parish church named after the Holy Name of Mary. Opposite the church, there used to be the house of Peter Ferenc, a butcher and a cattle trader. The city magistrate bought his house in 1786 and temporarily placed the administration in it. There was a city market scale on the square, on the place where the monument to the Holy Trinity was erected later. Until the 1990s, there was a market on the square. On the place where the House of Yugoslav People's Army Hall used to be, was the house of the first city captain, Sava Nikolić, which became later the famous *Zeleni venac* (Green Wreath) tavern.

Градска кућа - Мајистрај

У свечаној сали на првом спрату, сликар Павле Ружичка је на симболичан начин приказао обележја радиности, заната и трговине. Ентеријер је једноставан и прилагођен потребама јавне службе с изузетком богато орнаментисане свечане сале у којој се данас приређују концерти, промоције књига, свечане академије и други културни догађаји.

The Town Hall – the Magistrate

In the ceremony hall on the first floor, the painter Pavle Ružička symbolically presented the features of handicrafts, crafts and trade. The interior is simple and adapted to the needs of the public service, with the exception of the richly ornamented ceremony hall in which concerts, book promotions, ceremonial academies and other cultural events are organized even today.

Змај Јовина улица

Након Ослобођења 1918. године улица је понела име по Краљу Петру I Карађорђевићу. Током Другог светског рата, окупаторске власти су је назвале по фашистичком диктатору, Бениту Мусолинију. После II светског рата, кратко време враћен је назив Краља Петра I, а затим је добила назив Маршала Тита, а од 1949. године добија данашњи назив. Нови Сад се додатно одужио чувеном писцу и песнику, др Јовану Јовановићу Змају, 1984. године када је на крају ове улице подигнут његов споменик. У овој улици живе су бројне познате личности : Васа Ешкичевић, Аксентије Мародић, Светозар Милетић, кнегиња Љубица Обреновић, др Милан Петровић, Јаша Томић, Јован и Марија Трандафил, Воја Трифуновић и владика Митрофан Шевић.

НОВИ САД некад и сад

Zmaj Jovina Street

After the Liberation in 1918, it was named after King Peter I. During the Second World War, the occupying authorities named it after the fascist dictator, Benito Mussolini. After The Second World War, the name of King Peter I was restored for a short time, and then it was changed to Marshal Tito, and from 1949 it received its current name. Novi Sad additionally paid tribute to the famous writer and poet, Dr Jovan Jovanović Zmaj, in 1984, when a monument to him was erected at the end of this street. Numerous celebrities lived in this street: Vasa Eškičević, Aksentije Marodić, Svetozar Miletić, Princess Ljubica Obrenović, Dr Milan Petrović, Jaša Tomić, Jovan and Marija Trandafil, Voja Trifunović and Bishop Mitrofan Šević.

разгледница

НОВИ САД некад и сад

*Központi hitelintézet,
Central-Credit-Anstalt.*

Lö
Schi

Pétervárad vár, Festung Peterwardein.

Erzsébet tér.
Elisabeth-Platz.

völde.
esstätte.

Udvözület
Ujvidékrcs.

NOVI SAD then and now

postcard

Милетићева улица

Од русинске грко-католичке цркве па до улице Јован Јовановић Змај пружа се једна од најлепших градских улица. Првобитно име је понела по занатлијама који су већином били у овој улици. Зато је и понела назив *Лебарски сокак*, односно *Brotgasse* или *Kenyér utca*. Након ослобођења 1918. године улица је понела име по познатом политичару и бившем Градоначелнику Новог Сада, Светозару Милетићу, а овај назив је сачувала и после 1944. године. Сећање да су у њој један део живота провели чувају спомен плоче посвећене Николи Миркову, Стефану Стефановићу и Слободану Јовановићу. На почетку улице с десне стране, свој дом је имао оснивач Православне гимназије, Сава пл. Вуковић, а у кући са бројем 6 живео је Јован Обреновић, рођени брат кнеза Милоша.

Miletićeva Street

From the Ruthenian, Greek-Catholic church to Jovan Jovanović Zmaj Street, there is one of the most beautiful city streets. It took its original name from the craftsmen who were concentrated in this street. That is why it took the name Lebarski sokak (Bread Lane), or Brotgasse or Kenyér utca. After the Liberation in 1918, the street was named after the famous politician and former Mayor of Novi Sad, Svetozar Miletić, and it retained this name even after 1944. Memorial plaques dedicated to Nikola Mirkov, Stefan Stefanović and Slobodan Jovanović keep the memory that they spent a part of their lives in it. At the beginning of the street on the right, the founder of the Orthodox Gymnasium, Sava Vuković, esq. and Jovan Obrenović, the brother of Prince Miloš, lived in the house number 6.

Novi Sad
THEN AND NOW

Матица српска

Најстарија српска установа, основана у Пешти (1826), након пресељења у Нови Сад (1864) неколико пута је мењала адресу. Њено најпознатије седиште била је спратна кућа на главном градском тргу која је морала бити срушена због пробијања улице. Данашња зграда Матице српске подигнута је на месту на којој је некада био веома посећен "Турски хан", а захваљујући милосрдном дару највеће новосадске задужбинарке Марије Трандафил. Објекат је подигнут 1912. године као зграда за сирочад и децу без родитељског старања. Аутор пројекта је био Момчило Тапавица, први Србин који је на Олимпијским играма освојио бронзану медаљу. Матица српска, најстарија културно научна установа на овим просторима, уселила се у овај простор 1928. године и до данас своју племениту функцију врши у овом простору.

Matica Srpska

The oldest Serbian institution, founded in Pest (1826), changed its address several times after being moved to Novi Sad (1864). Its most famous seat was a two-story house on the main town square, which had to be demolished due to the breakthrough of the street. Today's building of Matica Srpska was erected on the place where a Turkish inn used to be which was frequently visited, and thanks to the merciful gift of the greatest Novi Sad endower Maria Trandafil. The building was erected in 1912 as a building for orphans and children without parental care. The author of the project was Momčilo Tapavica, the first Serb to win a bronze medal at the Olympic Games. Matica Srpska, the oldest cultural and scientific institution in this area, moved to this location in 1928 and to this day it performs its noble role at the same place.

Novi Sad
THEN AND NOW

Новосадски сајам

Десети јубиларни сајам отворен је на данашњој локацији, у Хајдук Вељковој улици 1940. године. Због великог успеха који је стекао током година новосадски Пољопривредни сајам је на 25. конгресу 1958. године примљен у Унију сајмова. Данас са преко 20 приредби годишње Новосадски сајам је постао стециште модерних сајмова од којих је међународни пољопривредни сајам постао агробизнис догађај региона са највећом и најдужом традицијом.

Novi Sad Trade Fair

The tenth jubilee fair was opened at today's location, in Hajduk Veljkova Street in 1940. Due to the great success, it gained over the years, the Novi Sad Agricultural Fair was admitted to the Union of Fairs at the 25th Congress in 1958. Today, with over 20 events a year, the Novi Sad Fair has become a meeting place for modern fairs, of which the International Agricultural Fair has become an agribusiness event in the region with the largest and the longest tradition.

разгледница

НОВИ САД некад и сад

NOVI SAD then and now

postcard

Поїлед са Петроварадинске тврђаве

Бедеми Петроварадинске тврђаве неми су сведоци свих значајних збивања који су устројили садашњост ових простора. Чињеница да се Тврђава налази на важном месту укрштања трговачких и геополитичких путева одредила је смер развоја не само Тврђаве већ и насеља која су вековима уназад настајала на супротним обалама Дунава. На овој разгледници иза Куле са сатом можемо видети новосадску обалу из времена Краљевине Југославије. Нови Сад је уз Београд био једини град који је дуплирао популацију у периоду између два светска рата што сведочи о огромном развоју града у том добу. Мост краљевића Томислава симболично је повезао Булевар краљице Марије са Петроварадином који ће од марта 1930. године постати саставни део Новог Сада.

НОВИ САД некад и сад

A View from the Petrovaradin Fortress

The ramparts of the Petrovaradin Fortress are silent witnesses of all significant events that determined the present times of this area. The fact that the Fortress is located at an important crossroads of trade and geopolitical roads determined the direction of development not only of the Fortress itself but also of the settlements that were created centuries ago on the opposite bank of the river Danube. On this postcard behind the Clock Tower, we can see the Novi Sad waterfront from the time of the Kingdom of Yugoslavia. Along with Belgrade, Novi Sad was the only city that doubled its population in the period between the two world wars, which testifies to the huge development of the city at that time. Prince Tomislav bridge symbolically connected Queen Maria Boulevard with Petrovaradin, which became an integral part of Novi Sad from March 1930.